



**RETSPOLITISK**

**FORENING**

**www.retspolitik.dk**

### **HØRINGSSVAR**

Vedr. udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og våbenloven (Skærpelse af straffen for ulovlig besiddelse af skydevåben m.v. og ændring af forbuddet mod transport af våben m.v. mellem visse andre lande end Danmark)

Sagsnummer 2016-731-0075

Retspolitisk Forening har følgende kommentarer til det fremsendte udkast:

1.

Retspolitisk Forening er ganske enig i, at det må tillægges en meget høj prioritet at få skydevåben væk fra gaderne. Vi mener endog, at også andre tiltag bør overvejes og gerne iværksættes for at opnå dette formål. I den sammenhæng er det værd at erindre, at ungdomskriminaliteten er faldende og rekordlav, så der er bestemt grundlag for at udbygge og forstærke forebyggelse af kriminalitet, herunder naturligvis også ulovlig besiddelse af skydevåben.

2.

Som mange gange tidligere skal foreningen advare mod brugen af minimumstraffe. Her i landet er det iflg. grundloven, og princippet om statsmagts tredeling, domstolene, der afgør individuelle konkrete sager. Lovgivningen kan og bør ikke forud fastlægge, hvad der skal ske i hver enkelt sag. Det har da også vist sig, at Højesteret altid finder anledning til uagtet konkret foreskrevet minimumsstraf at foretage vurdering i sager med behov for individuel bedømmelse af de specifikt foreliggende omstændigheder omkring f.eks. en faktisk besiddelse af et skydevåben.

Vi har da også noteret os, at det denne gang i dette forslag på side 9 er anført:

”Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og de angivne straffeniveauer vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder.....”

3.

Foreningen skal påpege, at der i forslagens bemærkninger lægges op til en ganske ulogisk og uretfærdig skærpelse, hvor alvorligere forbrydelser slipper afsted med en relativt mindre skærpelse end ikke så alvorlige forbrydelser. Det hedder således på side 3, 6. sidste linje:

”Det forudsættes i den forbindelse, at straffniveauet for sådanne overtrædelser forhøjes med omkring 1 års fængsel i forhold til den straf, der hidtil har været fastsat af domstolene.”

Det uholdbare heri fremgår af flg. to eksempler:

I sag 1 ville der efter de hidtidige regler være forskyldt en straf på fængsel i 2 år, hvortil der efter forslaget skal lægges 1 år, så straffen bliver 3 år. Altså en skærpelse på 50 %.

I sag 2 ville straffen efter de hidtidige regler være fængsel i 5 år, hvortil der efter forslaget skal lægges 1 år, så straffen bliver 6 år. Altså en skærpelse på 20 %.

Det er indlysende, at en angivelse i % af den skærpelse i praksis, lovgiver ønsker gennemført af domstolene, ville føre til en logisk og langt mere retfærdig ”parallelforskydning” af straffniveauet i disse sager.

København, den 29. januar 2017

Bjørn Elmquist  
Formand

Asger Lund-Sørensen  
Medlem af bestyrelsen